

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 30 septembrie 2017, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Evrei 12:1-3**: *„Și noi, dar, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică și păcatul care ne înfășoară așa de lesne și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea. Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșitorul credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înaintea, a suferit crucea, a disprețuit rușinea, și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu. Uitați-vă, dar, cu luare aminte la Cel ce a suferit din partea păcătoșilor o împotrivire așa de mare față de Sine, pentru ca nu cumva să vă pierdeți inima și să cădeți de oboseală în sufletele voastre”.*

Vă spun tuturor un bun venit călduros, celor de aproape și de departe, din întreaga Europă, de peste Ocean, din Canada, Statele Unite și Africa. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze peste așteptări și peste rugăciuni. Suntem mulțumitori că ne putem aduna împreună, nederanjați, ca să ascultăm și să credem Cuvântul prețios care rămâne veșnic valabil. Este minunat că putem fi într-o legătură în Domnul și putem crede din toată inima ceea ce zice Scriptura și cum spune ea.

Am o scurtă mărturie misionară. A fost o biruință puternică pentru Împărăția lui Dumnezeu, fie în Burma, în Bangkok, în Vietnam, în Cambodgia. În total, am decolat și aterizat cu avionul de doisprezece ori. Frații sunt atât de mulțumitori și bucuroși că pot vedea un martor ocular, audibil, care a fost prezent când fratele Branham își împlinea slujba lui binecuvântată. Cu adevărat este așa cum a spus Domnul nostru atunci: *„Voi sunteți martorii Mei”*. Un martor trebuie să fi văzut ceva, trebuie să fi auzit ceva. Dacă nu, atunci el nu poate fi un martor. Cu adevărat să fim mulțumitori pentru ceea ce a făcut Domnul. Propovăduirea din fiecare țară a fost înregistrată, predicile sunt multiplicat și sunt distribuite poporului lui Dumnezeu. Dacă te gândești, într-o săptămână să vizitezi șase localități din șase țări și să

vestești Cuvântul! Apoi după ce m-am întors, m-am dus în România. Voi toți ați putut vedea fotografiile. În vitrina de la intrare am pus o fotografie făcută acolo. Peste o mie de oameni au fost adunați ca să asculte Cuvântul Domnului, din care o treime au fost de prima dată în viața lor într-o astfel de adunare și au ascultat o astfel de predică. Și pe loc, Dumnezeu a vindecat, a eliberat și a mântuit, da. Un reporter de ziar musulman a luat pe loc o decizie pentru Domnul. El a spus: „A fost prima predică pe care am auzit-o în viața mea și doresc să-mi dedic viața Domnului”. El a mai spus că va face trei sute de copii ale predicii și o va distribui peste tot unde are intrare. Cuvântul Domnului i-a devenit foarte mare. Cu această ocazie doresc să amintesc că frații din România au anunțat și organizat adunările. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima.

Vreau să-l amintesc pe fratele Henrich Matei care este în mijlocul nostru și care în urmă cu foarte mulți ani, cred că a fost în anul 1968 când el și-a deschis inima și ușa casei din România și astfel Dumnezeu l-a putut folosi pentru ca mesajul să fie purtat mai departe. El a făcut posibile contactele necesare. Iar astăzi mii de oameni se adună împreună. Noi am fost în mai multe localități din această țară. Cu adevărat acolo se împlinește: „*Cine primește pe acela pe care-l trimite Eu, pe Mine Mă primește*”. Iar Cuvântul Domnului își atinge de fiecare dată scopul pentru care a fost și este trimis.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți din toate limbile și din toate popoarele. Noi putem spune că prorocia biblică se împlinește în fața ochilor noștri. În care an s-au întâmplat atâtea lucruri, atâtea catastrofe naturale? Prin tot ceea ce se petrece pe suprafața pământului popoarele și orașele au fost tulburate. Dacă privim la politică și cercetăm toate lucrurile, putem întreba: încotro ne îndreptăm, încotro se îndreaptă întreaga lume? Așa este scris: „*pământul se clatină ca un om beat, tremură ca o colibă*” (Is. 24:20). Ce va mai rămâne?

Apoi ultima afirmație a papei: „Între Coran și Biblie nu este nicio diferență. Iehova și Allah sunt aceleași nume”. Dacă citești aceste lucruri poți vedea cum are loc unificarea tuturor religiilor sub un singur cap. Atunci trebuie să ne amintim de timpurile trecute. Prorocul Daniel a văzut patru împărății: împărăția babiloniană, împărăția medo-persană, împărăția greacă și apoi împărăția romană, care a început în anul 63

î.d.Hr. M-am gândit la aceasta, în anii 47, 48 î.d.Hr. toată împrejurimea Ierusalimului a ajuns sub stăpânire romană. Apoi în anii 1947-1948 a avut loc întoarcerea evreilor în țara făgăduită și fondarea statului Israel. Ben Gurion, un bărbat născut în Polonia, a fost primul președinte al Israelului. El a supraviețuit holocaustului și a devenit primul președinte al Israelului. Te gândești la faptul că Dumnezeu a întors pe poporul Său Israel pe pământul sfânt, care acum este proprietatea lor. În Noul Testament este scris: „*Când vedeți că smochinul frăgezește și înfrunzește mlădița, voi știți că timpul este aproape*”.

Noi o vedem și ne putem orienta în orice domeniu fiindcă avem Sfânta Scriptură la dispoziție. În noua scrisoare circulară noi am scris unele teme și am atins unele puncte. Pur și simplu L-am lăsat pe Dumnezeu să vorbească – aceasta este cu adevărat diferența între noi și toți ceilalți care se referă la fratele Branham. Ei se referă la citatele lui, dar ei au închis Biblia. Eu am văzut-o cu ochii mei, am trăit-o în Bruxelles. Acolo a fost citit un Cuvânt din Biblie, apoi Biblia a fost închisă și pusă deoparte; după aceea au luat un teanc de predici ale fratelui Branham și au citit din ele ce au dorit ei să citească. Până când fratele Russ n-a mai rezistat, a sărit în sus și a făcut ordine. Fratele Russ a fost un bărbat al lui Dumnezeu care nu putea suporta așa ceva, el nu putea suporta ca Domnului să nu I se dea primul loc.

Dar o spunem cu dragoste față de Dumnezeu și Cuvântul Său. Noi nu ne întoarcem doar la ceea ce a zis fratele Branham. Ci noi ascultăm cu exactitate ceea ce a spus el: „nu primiți nimic, doar dacă este scris în Cuvântul lui Dumnezeu”. Câte afirmații a făcut el! Pur și simplu să te întorci înapoi la Dumnezeu, să te întorci înapoi la Cuvânt. Mi-am notat câteva versete biblice. Voi știți, noi atingem doar pe scurt acest lucru. În general este bine cunoscut din ziarele noastre. Era o temă principală: „căsnicie pentru toți”. Prin aceasta s-a spus că bărbații pot trăi cu bărbații, și femeile cu femeile, „căsnicie pentru toți”. Dacă apoi ne întoarcem în Sfânta Scriptură și privim în ea, vedem prima rânduială pe care Dumnezeu a dat-o oamenilor în Paradis. Din coasta pe care a luat-o din Adam, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și a adus-o la Adam, iar acesta a strigat: „*Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea!*” (Gen. 2:22-23).

Dragi frați și surori, ce au cântat aici cântăreții în ultima cântare? Acolo nu va intra nicio urmă de păcat. Cine citește în Lev. 20 va vedea că acolo Domnul Dumnezeu a enumerat întregul registru în legătură cu aceia care trebuiau pedepsiți cu moartea. Dumnezeu n-a vrut să introducă pedeapsa cu moartea, dar El a dorit să introducă o ordine, pentru ca oamenii să știe că Dumnezeu are o rânduială în mijlocul poporului Său. Toți ceilalți pot face ce doresc ei. Dar exact așa se petrece și astăzi. Toate bisericile, toate bisericile libere, toate adunările și religiile pot decide personal ceea ce pot ei crede și face. Dar Biserica Dumnezeului Celui viu este obligată față de Cuvânt să facă totul conform ordinii divine. Dumnezeu a încheiat un legământ cu noi. El Și-a vărsat Sângele pentru acest legământ, pentru ca nu doar să trăim o pocăință și o întoarcere, ci și viața noastră pământească să ne-o punem în ordine, conform vocii lui Dumnezeu, ca să trăim o viață plăcută Lui, ca să fim confirmați și să avem trecere înaintea Lui.

Frați și surori, a sosit timpul ca în fiecare zi să trăim în așa fel ca și cum răpirea ar avea putea avea loc în acea zi. Pentru ca să fim aduși în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu și să trăim ca atare.

Citesc două, trei versete biblice, pentru ca voi să știți că și în Noul Testament Domnul a rânduit ordinea pentru căsnicie. Citesc din 1 Cor. 7:2: „*Totuși, din pricina curviei, fiecare bărbat să-și aibă nevasta lui și fiecare femeie să-și aibă bărbatul ei*”. Aceasta-i rânduiala pentru Biserica nou testamentară care a fost așezată de Dumnezeu.

În Mat. 19 Domnul a accentuat ceea ce a fost de la început. Trebuie s-o spunem: și pe plan pământesc, ordinea divină trebuie reasezată în căsnicii și în familie, ca să respectăm Cuvântul lui Dumnezeu pe deplin și pentru viața noastră privată.

În Mat. 19:4-5 este scris: „*Drept răspuns, El le-a zis: «Oare n-ați citit că Ziditorul, de la început i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască și a zis: «De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și cei doi vor fi un singur trup?»*”. Voi cunoașteți aceste versete biblice. Aceasta merge până la 1 Tim. 4, unde, prin Duhul, Pavel a prezis că va sosi timpul când se va opri căsătoria. Și ce a fost introdus după aceea? O citim din 1 Tim. 4 unde Pavel a putut spune atunci ceea ce urma să vină. Voi toți cunoașteți Sfânta

Scriptură și știți ce este scris. Dar totuși poate ar fi bine s-o citesc.

Citim din 1 Tim. 4:1-3: „*Dar Duhul spune lămurit că, în vremurile din urmă, unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor; abătuți de fățărnicia unor oameni care vorbesc minciuni, însemnați cu fierul roșu în însuși cugetul lor. Ei opresc căsătoria și întrebuițarea bucatelor...*”.

În exterior ei se prezintă foarte evlavioși. Dar ce au făcut ei? Și-au zidit propriile lor împărății. În exterior ei se prezentau evlavioși și sfinți, dar totul era o aparență evlavioasă de fațadă. Rânduiala divină trebuie să rămână în picioare pentru noi toți.

Încă un Cuvânt din Evrei 13, unde bărbatul lui Dumnezeu a scris încă o dată despre aceasta. Noi credem din inimă că trebuie să ne încadrăm în tot ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru Biserică, pentru căsnicie, pentru familie. În Evrei 13:4 este scris: „*Căsătoria să fie ținută în toată cinstea, și patul să fie nespurcat, căci Dumnezeu va judeca pe curvari și pe preacurvari*”.

O spunem cu toată dragostea. În acest caz Biserica Dumnezeului Celui viu nu se orientează după legile care sunt impuse într-o țară în care se permite căsătoria bărbaților cu bărbați și a femeilor cu femei. Un preot a binecuvântat pe două femei preot, și o femeie preot a binecuvântat pe doi preoți. Când auzi sau vezi așa ceva ce îți vine în minte? Noi nu judecăm pe nimeni, dar noi spunem că rânduiala divină trebuie să fie în vigoare pentru Biserică. Toți ceilalți să facă ce vor și au dreptul s-o facă.

Scumpi frați și surori, cu adevărat să recunoaștem că Dumnezeu are un plan de mântuire și pentru acest timp. În Cuvântul Său El a spus tot ce se va întâmpla, și prin har putem avea parte de aceasta, și prin har și avem parte. Citesc din scrisoarea către Tit, unde apostolul Pavel a accentuat că noi credincioșii trebuie să ne întoarcem la Cuvânt.

Tit 2:11-12: „*Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat și ne învață s-o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești și să trăim în veacul de acum cu cumpătate, dreptate și evlavie*”. Separați, plăcuți lui Dumnezeu, deja în lumea și veacul de acum. Vers. 13: „*așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor Isus*

Hristos". Noi toți așteptăm ca Domnul să Se întoarcă. Apoi vers. 14: „*El S-a dat pe Sine însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din orice fărădelege și să-Și curețe un norod care să fie al Lui, plin de râvnă pentru fapte bune*".

Aceasta este răscumpărarea isprăvită. Pentru ca deja aici pe pământ nu doar să te răscumpere și să-ți dăruiască iertarea, ci Domnul să te și elibereze de orice povară, de orice te leagă; pentru ca nimeni să nu se mai lase robit, fie că este vorba de beție, fumat sau indiferent ce ar fi. Să nu vă mai lăsați prostiți și robiți. Ci în teamă de Dumnezeu să primiți eliberarea prin har. De iertare aparține și eliberarea, de aceea este scris: „Pe cine Fiul îl eliberează acela cu adevărat este liber”. În Lc. 4 Domnul nostru a redat și era împlinirea cuvântului din Is. 61; „*Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc slobozirea celor robiți (legați)*". Domnul i-a eliberat pe cei legați, i-a salvat pe cei pierduți, i-a vindecat pe cei bolnavi. Aceasta este o realitate divină, iar noi avem dreptul s-o primim prin har.

Cu privire la faptul că astăzi vom serba Cina Domnului, iar mâine, dacă este în voia lui Dumnezeu vom avea botez, permiteți-mi s-o spun sincer și cinstit. Scumpi frați și surori, este cam devreme, dar în Mat. 26 Domnul a exprimat din inimă ceea ce a vrut să spună când El a serbat Cina cu ucenicii Săi. Permiteți-mi s-o citesc acum, cu toate că după aceea s-ar potrivi mai bine. Citim în Mat. 26 unde avem făgăduința Domnului nostru că pe aceia pe care El i-a răscumpărat îi va lua la El, și că, prin har, noi vom fi la El.

Citim din Mat. 26 de la vers. 26: „*Pe când mâncau ei, Isus a luat o pâine; și, după ce a binecuvântat, a frânt-o și a dat-o ucenicilor, zicând: «Luați, mâncați; acesta este trupul Meu.» Apoi a luat un pahar și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat, zicând: «Beți toți din el»*". Acum urmează cele două versete pe care doresc să le accentuez foarte mult: „*căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor.*" (vers. 28-29).

Cine se roagă pentru iertare nu poate trece pe lângă sânge. Cine cere iertarea trebuie să cheme Numele Domnului. Numai cine cheamă Numele Domnului în legătură cu jertfa pe care El a adus-o, numai cine se recunoaște ca fiind pierdut și înțelege că fără salvare va fi veșnic

despărțit de Dumnezeu. De aceea a fost făcut acest legământ și sângele noului legământ a fost vărsat, ca să slujească acestui scop, și anume, ca noi să putem fi mântuiți. De aceea vestirea Evangheliei lui Isus Hristos Cel răstignit este punctul central al vestirii noastre așa cum a scris Pavel corintenilor: „eu Îl vestesc pe Isus Hristos Cel răstignit”.

Toți aceia care n-au trăit încă o pocăință adevărată, care nu și-au dedicat încă viețile Domnului – nu să veniți și să spuneți simplu „Bună ziua”! – ci Duhul lui Dumnezeu să ne călăuzească la pocăință, noi să simțim o părere de rău că am trăit o viață fără Domnul și lacrimile fierbinți să înceapă să curgă. O spunem încă o dată, așa cum este scris: „*Cine cheamă Numele Domnului...*”. Voi știți, este o chemare. O chemare este atunci cineva te cheamă. Este ca la o conversație la telefon, când suni pe cineva la telefon, atunci cineva trebuie să ridice receptorul și să-ți răspundă. Cine cheamă Numele Domnului se referă la ceea ce s-a petrecut pe crucea Golgotei și mărturisește că Răscumpărătorul nostru Și-a vărsat Sângele pentru noi, pentru ca noi să fim răscumpești din păcatele noastre și să căpătăm iertarea prin har. Doar după aceea te poți boteza. Nu să te duci la botez ca un păcătos uscat și să ieși din apă un păcătos ud. Ci să dedicăm viețile noastre Domnului și să spunem: „Iubite Domn, Tu ai murit pentru mine, eu o primesc prin credință, primesc împăcarea, iertarea. Te rog dăruiește-mi har și iartă-mă!”.

Trecem mai departe la următorul punct care mă bucură foarte mult. Mat. 26:29: „*Vă spun că, de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea cu voi nou în Împărăția Tatălui Meu*”. Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru. „*până în ziua când îl voi bea cu voi nou în Împărăția Tatălui Meu*”. Toți aceia care serbează acum Cina cu El, ei vor serba și acolo Cina cu El. Noi suntem chemați, aleși și hotărâți să fim prezenți la nunta Mielului ca o gloată răscumpărată prin Sânge, noi care am dăruit credință Domnului și Răscumpărătorului nostru și am acceptat răscumpărarea. Scump frate și scumpă soră, te rog frumos ca acum s-o primești pentru tine personal.

Domnul sărbătorește Cina cu ucenicii, li Se adresează personal și apoi le spune: „*Vă spun că, de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea cu voi nou în Împărăția*

Tatălui Meu". Aceasta este năzuința noastră: să fim pregătiți la revenirea Domnului nostru Isus Hristos.

Există multe versete biblice pe care le-am putea folosi în legătură cu această temă. Dar astăzi să punem preț pe a face un început corect cu Domnul și Răscumpărătorul nostru. Tuturor oamenilor le spunem din tot sufletul: nimeni nu poate trăi veșnic numai dacă are viața veșnică. Trebuie să le spunem tuturor: doar cine vine la Domnul și în mod personal Îi cere iertare, acela va primi iertarea și împăcarea. De aceea are loc și vestirea Evangheliei în acest timp.

Dacă Domnul nostru spune că această Evanghelie a Împărăției va fi vestită tuturor Neamurilor ca mărturie, atunci este vorba despre Evanghelia veșnic valabilă, mesajul divin pentru omenire: vă rugăm fierbinte: Împăcați-vă cu Dumnezeu! Primiți împăcarea, acceptați harul! Cel mai mare cadou trebuie să fie acceptat. Încă o dată acest gând exprimat: cine cheamă Numele Domnului acela trebuie să aibă așteptarea că i se răspunde. Domnul răspunde și îți spune: păcatele tale îți sunt iertate. Du-te și nu mai păcătuiești. Nu este doar o ofertă, ci este o realitate divină pe care Domnul ne-a dăruit-o. Dacă vorbim de ultimul mesaj, atunci să nu ne pierdem în detalii neimportante. Ci în mod principal ca să căpătăm și să găsim odihnă pentru sufletele noastre, și să accentuăm că acum la sfârșit Biserica trebuie să fie din nou acolo unde a fost la început. Că aceeași Evanghelie este propovăduită prin puterea lui Dumnezeu, prin har și toți aceia care cred au trăirile lor mântuitoare în mod personal, prin har. Așa cum de repetate ori am trăit-o, că Dumnezeu nu dăruiește doar o predică, ci prin Duhul este în lucrare și îi convinge pe oameni în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata și că oamenii se întorc la Domnul.

În Constanța noi am trăit-o. Cuvântul a fost atât de puternic. După adunare peste o sută de oameni au venit în față pe platformă și au cerut rugăciune. Ei n-au fost chemați, ci pur și simplu au venit de la sine pentru că au fost copleșiți și împinși de Cuvântul și Duhul lui Dumnezeu. La sfârșit eu n-am mai putut sta în picioare. Am vrut să mă rog doar scurt pentru două persoane. Am vrut doar să spun că și astăzi Cuvântul este lucrător și își atinge scopul pentru care a fost trimis.

Și acest lucru îl mai spunem o dată. Toți care sunt noi în mijlocul nostru, toți tinerii. Noi dorim ca toți care se află astăzi în

această clădire, toți să participe la Cină, ca fiecare să se cerceteze pe el însuși, așa cum a scris Pavel: „*Fiecare să se cerceteze, dar, pe sine însuși, și după aceea să mănânce*” (1 Cor. 11:28). Așa cum am accentuat la început, pe lângă aceasta aparține rânduiala biblică în domeniul pământesc. Dumnezeu să ne dăruiască mult har pentru ca totul să fie rânduit și făcut după plăcerea Lui prin har.

Apoi în 1 Petru 1 avem călăuziri pe care bărbatul lui Dumnezeu ni le-a lăsat și suntem mulțumitori din toată inima pentru Cuvântul sfânt și scump al lui Dumnezeu care ne-a fost lăsat.

Poate ar fi bine s-o spun. Joi am citit în catehismul catolic despre sacrameinte. Am mai făcut aceasta o dată acum mulți ani. Câte versete biblice sunt folosite greșit pentru stropirea bebelușilor, a sugarilor, ei spunând că „aceasta este nașterea din nou și că cei stropiți au devenit copii ai lui Dumnezeu”! Apoi ei folosesc versete peste versete biblice, folosind un verset biblic pentru un act nebiblic. Apoi te duci de la un punct la altul, până la primirea Duhului Sfânt. Când am citit și acest lucru am fost șocat. Acolo cu adevărat este amintit Fapte 8 și chiar este scris: „Credincioșii din Samaria au primit Cuvântul, s-au lăsat botezați și apoi au venit apostolii din Ierusalim pentru a pune mâinile peste ei ca să primească Duhul Sfânt”. Acum Cuvântul din Fapte 8 este folosit când episcopul își pune mâinile sale pe credincioși, și ei spun că prin aceasta ei sunt în legătură și primesc Duhul Sfânt, așa cum este amintit în Fapte 8.

Dragi frați și surori, eu nu judec, dar ți se frânge inima când vezi cum miliarde de oameni, de la naștere la moarte, sunt călăuziți pe lângă Dumnezeu, pe lângă planul Său, pe lângă lucrarea de răscumpărare isprăvită, și sunt conduși pe lângă Adevăr. Există vreun sacrament care te poate mântui? Credința în Domnul nostru Isus Hristos ne mântuiește. Dar dacă te gândești la tot ceea ce se petrece...! Dragi frați și surori, cât de mulțumitori putem fi! Fără să exprimăm sentințe sau să-i înjosim pe alții, dar spunem clar că înșelăciunea religioasă este cea mai groaznică înșelăciune. Oamenii merg, sunt înșelați și apoi sunt convinși că sunt mântuiți, dar ce este la sfârșit? Ce este atunci când oamenii se trezesc de partea Cealaltă în veșnicie?

Frați și surori, astăzi dacă auziți glasul Lui nu vă împietriți inimile. Nu există niciun sacrament mântuitor. Ci așa cum a spus

Domnul nostru în marea trimitere: „*Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit*” (Mar. 16:15-16). Cine rămâne necredincios acela va fi osândit. Așa este scris în marea trimitere din Mar. 16, iar acest lucru este și rămâne așa. Cuvântul lui Dumnezeu nu va fi schimbat. Dar cei ce îl folosesc și îl practică în mod fals vor trăi dezamăgirea împreună cu aceia pe care ei i-au înșelat. Îi aducem mulțumire Dumnezeului nostru care ne-a adus într-o legătură cu El. El ne-a dăruit har, iar în ziua mântuirii noi am acceptat și am primit ceea ce ne-a pregătit Dumnezeu prin har.

Citim din 1 Pet. 1:13: „*De aceea, încingeți-vă coapsele minții voastre („pregătiți-vă duhovnicește” – lb. germ.), fiți treji și puneți-vă toată nădejdea în harul care vă va fi adus la arătarea lui Isus Hristos*”. Doar în har să ne punem nădejdea. Noi ne punem încrederea și nădejdea doar în Isus Hristos, în Numele care este mai presus de orice nume, Nume în care se vor pleca toți genunchii și vor mărturisi că El este Domnul.

Apoi vers. 14: „*Ca niște copii ascultători, nu vă lăsați târați în poftele pe care le aveți altădată, când erați în neștiință*”.

Să nu vă potriviiți după poftele acestui veac, ci lăsați-vă schimbați, voi înșivă și purtarea voastră.

Vers. 15: „*Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră*”. Vers. 18-19: „*căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați din felul deșert de viețuire pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană*”.

Cine se întoarce în Gen. 4, va observa că în Paradis Cain și Abel au zidit câte un altar. Cain și-a adus jertfa adunată din roadele câmpului. Dar Abel a luat și a adus ca jertfă pe întâiul născut din turma lui. Dreptul de întâi născut a fost hotărât de Dumnezeu de la început. Noi o vedem cu Iacov și Esau. Era vorba de dreptul de întâi născut. Domnul și Răscumpărătorul nostru este întâiul născut dintre mulți frați.

Ne întoarcem la Ps. 89 și vom observa că aici a fost anunțat dinainte ceea ce avea să se întâmple când Domnul nostru avea să-Și jertfească viața pentru noi. Ps. 89:26-27: „*El Îmi va zice: «Tu ești Tatăl*

meu, Dumnezeuul meu și Stânca mântuirii mele!» Iar Eu îl voi face întâiul născut, cel mai înalt dintre împărații pământului”.

Putem merge mai departe la Rom. 8, la Col. 1, la Apoc. 1, ca să vedem cum Răscumpărătorul nostru Și-a avut locul ca întâi născut în planul lui Dumnezeu de mântuire și cum noi, care am fost născuți din nou la o nădejde vie, am primit dreptul de întâi născut, am devenit fii și fiice ale lui Dumnezeu. Dragilor avem dreptul de întâi născut, avem dreptul să ne numim și să fim fii și fiice ale lui Dumnezeu și am fost răscumpeați prin Sângele Mielului. Acesta este miezul mesajului divin care este vestit acum pe întregul pământ.

Permiteți-mi să amintesc și acest lucru în această ultimă zi a lunii septembrie. În 19 septembrie fratele Tess m-a sunat și mi-a adus aminte de trăirea pe care am avut-o pe 19 septembrie 1976 în Edmondton, pe strada 128. Tocmai mă întinsesem să-mi iau Biblia și să citesc când vocea puternică, atotcuprinzătoare, a Domnului a răsunat: „Robul Meu, Eu te-am rânduit conform Mat. 24:45-47”. O spun înaintea Feței lui Dumnezeu: menționarea clară a versetelor „de la 45 la 47” a venit din gura Domnului și a fost accentuată. Iar când fratele Tess mi-a amintit acest lucru plin de bucurie și copleșit, atunci a trebuit să-I mulțumesc Domnului din nou pentru aceasta, că El a călăuzit și a poruncit în felul acesta. Înaintea revenirii lui Isus Hristos care este descrisă în Mat. 25:6: „*Iată Mirele sosește! Pregătiți-vă să-L întâmpinați!*”. Înaintea acestui eveniment, masa Domnului este bogat pregătită, hrana spirituală trebuie împărțită pentru ca întregul Cuvânt al lui Dumnezeu să fie descoperit și inclus în această veste. Cu adevărat lucruri hotărâte și călăuzite de Dumnezeu. Îi mulțumesc Domnului pentru că noi suntem acum atât de aproape înaintea revenirii Domnului și Răscumpărătorului nostru iubit. Putem vesti mântuirea deplină, mesajul divin, întregul plan de mântuire al Dumnezeului nostru, așa cum n-a mai fost vestit niciodată înainte, pe întregul pământ. Îi mulțumim Domnului pentru că avem parte de aceasta. Vă puteți închipui ce înseamnă acest lucru pentru mine.

Fratele Branham spunea că hrana pe care trebuie s-o depozitez este Cuvântul făgăduit pentru acest timp și se află în predicile înregistrate pe benzi. Domnul a dat călăuziri prin har. Și după ce fratele Branham a plecat Acasă hrana spirituală, Cuvântul lui Dumnezeu a fost

împărțit pe întregul pământ. Omul lui Dumnezeu nu trăiește doar cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.

Dragi frați și surori, înainte de a trece la Cină citim versetele din 1 Corinteni care aparțin de Cină. Am putea citi din multe locuri din Vechiul Testament, din Ex. 12, din Ex. 24. Domnul Dumnezeu a încheiat legământul și a spus: „*Eu voi vedea sângele și voi trece pe lângă voi, așa că nu vă va nimici nici o urgie, atunci când voi lovi țara Egiptului*” (Ex. 12:13).

Citim în 1 Cor. 10:16: „*Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărtășirea cu sângele lui Hristos?...*”. Este împărtășirea cu Sângele lui Hristos. „*...Pâinea, pe care o frângem, nu este ea împărtășirea cu trupul lui Hristos?*”.

Iubiți frați și surori, noi suntem multe mădulare, dar împreună alcătuim un Trup, avem părtășie cu Dumnezeu și avem părtășie unii cu alții. Noi credem aceeași Evanghelie deplină, aceleași făgăduințe. Prin har, noi avem părtășie cu Dumnezeu și avem părtășie unii cu alții, prin Duhul Sfânt.

Apoi vers. 17: „*Având în vedere că este o pâine, noi, care suntem mulți, suntem un trup; căci toți luăm o parte din aceeași pâine*”. Domnul nostru a spus-o așa, și El Și-a dat trupul pentru Biserica Sa. Pavel a scris despre suferințele lui Hristos și că noi suntem mădulare ale Trupului lui Isus Hristos. Cum este scris: „*Mi-ai pregătit un trup*”, așa Domnul are Trupul Său pe pământ ca să fie prezent aici și să poată lucra. Iar noi, prin har, suntem Trupul Domnului. Așa cum este o pâine care apoi este frântă, așa suntem noi un Trup compus din multe mădulare.

Apoi Cuvântul scump din 1 Cor. 11. Noi toți cunoaștem acest Cuvânt, dar dorim să-l luăm la inimă încă o dată. Frați și surori, nu luați nimic ca ceva de la sine înțelese. Este har și încă o dată har că acum noi putem crede din toată inima așa cum zice Scriptura.

Citim 1 Cor. 11:23-26: „*Căci am primit de la Domnul ce v-am învățat; și anume, că Domnul Isus, în noaptea în care a fost vândut, a luat o pâine. Și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o și a zis: «Luați, mâncați; acesta este trupul Meu care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.» Tot astfel, după Cină, a luat*

paharul și a zis: «Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, ori de câte ori veți bea din el.» Pentru că, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El”. Vestiți ceea ce s-a întâmplat atunci când El a murit, vestiți răscumpărarea isprăvită până când El va reveni.

Există persoane care nu mai sărbătoresc Cina și spun că Domnul a venit deja. Spunem și acest lucru, atunci când Domnul vine noi plecăm. Atât timp cât noi suntem cu picioarele pe pământ El încă n-a venit.

Vers. 27-28: „De aceea, oricine mănâncă pâinea aceasta sau bea paharul Domnului în chip nevrednic, va fi vinovat de trupul și sângele Domnului. Fiecare să se cerceteze, dar, pe sine însuși, și așa să mănânce din pâinea aceasta și să bea din paharul acesta”.

Și acest lucru îl vom face întocmai. Nu-i vom cerceta pe alții. Ci fiecare să se cerceteze pe sine însuși cum stă el personal înaintea lui Dumnezeu, ce mai are de adus și rezolvat înaintea Domnului.

Încă un cuvânt adresat celor ce sunt noi în mijlocul nostru, tuturor celor care devin credincioși, care Îl primesc pe Domnul și Răscumpărătorul nostru. Dacă mâine sunteți pregătiți să faceți botezul atunci astăzi puteți participa și avea parte de Cină. Dumnezeu cere credință și ascultare. Credința și ascultarea aparțin împreună. Noi putem vesti moartea Domnului doar atunci când noi am primit ceea ce ne-a dăruit El prin moartea Lui, prin har, și Îl lăudăm pe Domnul Dumnezeu nostru pentru aceasta. Eu sunt convins că astăzi Dumnezeu a făcut deja lucruri mari în mijlocul nostru și va fi mai departe în lucrare. Și cum am accentuat la început: ordinea divină, căsnicia, familia, totul rămâne în vigoare pentru Biserică, indiferent ce legi sunt hotărâte și date într-o țară. Ei toți pot să le împlinească cu bucurie. Dar noi trebuie să facem doar ceea ce cere Cuvântul lui Dumnezeu de la noi. Doar așa putem fi sfințiți în Adevăr și să fim pregătiți pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos.

Chiar dacă astăzi n-am accentuat prea mult cuvântul „mesaj”, permiteți-mi totuși să spun că mesajul divin este conținut în această Carte, și Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeului nostru. În

traducerea germană pentru cuvântul „Evanghelie” este folosit „Mesajul mântuirii”. Mesajul mântuirii în legătură cu mântuirea lui Dumnezeu. Nu doar un mesaj, ci mesajul mântuirii. Ultimul mesaj care ne-a fost încredințat și ajunge acum până la marginile pământului, este mesajul divin, așa cum a fost vestit la început așa este vestit acum la sfârșit: Un Domn, o credință, un botez. Lăudat și cinstit să fie Domnul Dumnezeuul nostru! Sunteți voi de acord cu aceasta? Amin.

Ne ridicăm cu toții în picioare, cântăm câteva cântări, iar frații vor pregăti Cina. În timp ce ne plecăm capetele și rămânem respectuoși în rugăciune, întreb: avem în mijlocul nostru persoane care doresc să fie incluse în această rugăciune, care doresc să-și dedice viața Domnului? Este ceasul decisiv pe care Domnul ni l-a dăruit prin har. În timp ce Cina este pregătită și noi ne ținem capetele plecate, ochii închiși și inimile deschise, dacă avem persoane care acum doresc să-i amintim în rugăciune înaintea tronului lui Dumnezeu, atunci vă rog ridicați, scurt, mâna. Peste tot sunt mâini ridicate.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, încă mai este timpul harului, încă mai este ziua mântuirii, o, Doamne, Tu încă mai chemi. Și toți care acum vin la Tine și cheamă Numele Tău, Numele Domnului Isus Hristos, acelora Tu le dai un răspuns: „Eu te-am răscumpărat. Eu te-am chemat pe nume, tu ești al Meu”.

Iubite Domn, Îți mulțumesc că Tu le spui tuturoră ceea ce este scris în Ps. 103: „*El îți iartă toate fărădelegile tale, El îți vindecă toate bolile tale; El îți izbăvește viața din groapă, El te încununează cu bunătate și îndurare*”. Iubite Domn, încoronează-i cu har și îndurare, cu iertare, mântuire și viața veșnică pe toți cei ce au venit acum la Tine. Fie ca toți să fie binecuvântați. Amin.